

Plátek

Číslo: 3

Rok: 2017

Zpátky do školy

UVNITŘ

ČÍSLA:

* AKTUALITY ZE
ŠKOLNÍHO
PARLAMENTU *

* ZÁŽITKY Z OKRESNÍHO KO-
LA PŘESPOLNÍHO BĚHU *

* INFORMACE Z ADAPTAČNÍCH
KURZŮ *

* ROZHOVORY
S LIDMI ZE ŠKOLY *

* ZPRÁVY Z EXKURZE
DO MIKULČIC *

Milí čtenáři,

jak jste si jistě všichni všimli, nový školní rok s sebou přinesl pár změn. Do učeben v druhém patře byly pořízeny sítě proti hmyzu. Určitě si vzpomínáte, jak sršni toužili po vzdělání. Vyměnili se několik radiátorů, máme nově natřené lavice, i když už někteří kreativci je začali zkrášlovat. Ve druhém patře se připravují čtenářské koutky.

Na chodbách školy potkáváme nové tváře. Do prvních tříd nastoupili noví prvňáčci, pro které jsme my, deváťáci, velkým příkladem. Máme tedy určitou zodpovědnost, protože jsme získali nad nimi patronát. Článek o tom, jak se nám s nimi spolupracuje, si můžete přečíst v článku Terky Novotné. Do některých tříd přišli noví žáci a také ve škole pracují noví asistenti. S panem asistentem ze 4. A udělal rozhovor náš nejmladší redaktor Adam Fleischlinger. Přejeme všem nováčkům, aby se jim ve škole líbilo.

I ve složení redakce s každým novým školním rokem dochází ke změnám. Opustila nás šéfredaktorka a grafička Sabina Stloukalová a spousta redaktorů. Odešli studovat na střední školy. Nastal velký problém najít nové tváře Plátku. Ale podařilo se. První stránky se ujal Maxim Ryashko. Hurá, je to další kluk! Kdo se stane novým šéfredaktorem? Na to si musíte ještě počkat. Zatím se poznáváme.

Přeji všem našim čtenářům úspěšný rok a hodně skvělých zážitků se svými spolužáky.

Martina Štěpánková, 9. A

Zpravodajství ze zasedání parlamentu

Dne 26.9.2017 se sešli zástupci ze 4. - 9. ročníku v učebně zeměpisu. Pan ředitel **Zakci školy** sdělil nám, že je privilegium chodit do parlamentu a máme být rádi, že nás třída zvolila. Také nám slíbil odměnu za poctivou práci v podobě zájezdu na konci školního roku.

A protože jsou v novém školním roce také noví členové parlamentu, museli jsme se lépe poznat.

Dali nám na výběr, jestli chceme kreslit nebo hrát pantomimu, ale všichni si vybrali kreslení. Paní učitelka Máslová nám rozdala papíry a měli jsme cca. 2 minuty na to, abychom nakreslili činnost, kterou rádi děláme. Po uplynulém čase jsme se postupně představovali a hádali jsme, co každý nakreslil. Dozvěděli jsme se například, že mnoho kluků hraje fotbal, hodně holek zpívá nebo kreslí, ale spousta žáků také ráda spí. No uvidíme, jak se jim bude vstávat v pondělí na naše ranní schůzky.

Další aktivitu měla na starosti paní psychologka. Na konci třídy byl ostrov, který se měl za chvíli potopit do hlubin moře, a my jsme se právě ocitli na něm. Kolem ostrova bylo pět člunů a museli jsme se zachránit. Aby to ne-

bylo tak lehké, měli jsme mezi sebou němého, slepce a vozíčkáře. Když jsme se dozvěděli, co se stane s ostrovem, někteří bezmyšlenkovitě naskákali do člunů. Teprve potom si uvědomili, že je potřeba pomoci postiženým. Jak to s nimi dopadlo? Němý /na fotce - Kuba se zavázanými ústy/ na tom nebyl tak špatně, a dokonce se snažil pomáhat, jak jen to šlo.

Slepce /Bety/ vzala Ája na záda, aby to neměl tak složité. Nejhorší na tom byl vozíčkář /Patrik/, který při zmatku na počátku hry zůstal na ostrově dokonce sám. Nakonec se našli dva dobrovolníci, kteří ho přenesli na nejbližší člun. Když jsme byli konečně všichni na člunech, zjistili jsme, že mají jednu zradu – za chvíli vybuchnou. Bombu jsme mohli deaktivovat jedině tak, že celý člun otočíme. Vždy jsme se dohodli deaktivovat bombu na jednom člunu a ti, co stáli na něm, se namáčkli za ostatními do jiného člunu a pak se dal prázdný člun lehce otočit. Tento úkol se nám také povedl, ale bombu na

jednom člunu se nám nepodařilo deaktivovat, a tak jsme se všichni, co jsme na něm byli, museli přemístit na jiný. Všechny čluny byly ale obsazené a nebylo tam moc místa. Co dělat? Starší spolužáci vzali menší žáky na záda. Nakonec se nám podařilo všechny členy parlamentu zachránit.

Při této hře jsme se mohli dozvědět, kdo je například jak aktivní, a to nám určitě pomohlo ve volbách, které se konaly 9. října.

Magdaléna Zouharová, 8. B

Víte, kdo
je na fotce?

Ibrahim Al -Amin Futuma

Tomuto chlapci je už 15 let. Vy starší víte, že jsme ho v roce 2008 adoptovali. Ibrahim žije v Nairobi, což je v Keni, společně s babičkou. Matka pracuje jen příležitostně. Ibrahim má jednoho sourozence. Nezjistili jsme na internetových stránkách, jestli je to kluk nebo holka. Dnes navštěvuje 3. třídu ve škole New Directions Academy (typ střední školy). Píše nám dopisy, které si můžete přečíst na nástěnce žákovského parlamentu. Dopisy překládá z angličtiny a odpovídá na ně Mája Zouharová. A proč se vůbec o Ibrahimovi zmiňujeme? Zjistili jsme, že sice pořádáme charitativní akce za účelem získání peněz na jeho studium, ale někteří už o Ibrahimovi nic neví.

Kryštof Jízdny a Tereza Stejskalová, 5. A

Při pondělním zasedání jsme volili předsedu a místopředsedu. Nejprve nám pan ředitel vysvětlil, co to znamená, že jsou volby dvojkolové. Pokud také nevíte, pokusím se vám to objasnit. Nejprve jsme vybrali členy volební komise. Tvořili ji: Martina Štěpánková, Natálie Chytrá a Jakub Vajdák. Potom nám rozdali papírky, na které jsme napsali jméno jakéhokoli člena parlamentu, jenž by podle nás byl dobrým předsedou. Volební komise pak všechny obešla s urnou, do které každý hodil svůj hlas.

Po sečtení všech 30 hlasů (2 hlasy byly neplatné) se ukázalo, že jich nejvíce

dostala Martina Štěpánková (12). Jakub Vajdák a Natálie Chytrá měli po 3 hlasech a dalších 10 členů dostalo 1 hlas. Pan ředitel rozhodl, že o postup do druhého kola voleb se bude mezi Jakubem a Natálií losovat. Na jeden lísteček napsal „postup do 2. kola“ a druhý nechal prázdný. Do dalšího kola nakonec postoupil Jakub. A jak druhé kolo probíhalo? Vlastně úplně stejně, jen se volilo pouze mezi Jakubem a Martinou. Předsedou parlamentu se nakonec stala Martina Štěpánková s počtem 18 hlasů a Jakub se s 12 hlasy stal místopředsedou. Další funkce se nevolily, ale jmenovaly se na základě schopností a zájmu ostatních členů parlamentu.

Předseda: Martina Štěpánková

Místopředseda: Jakub Vajdák

Pokladník: Pavel Florus, Jakub Libiš

Tiskový mluvčí: Petra Šínová, Adéla Janečková

Zapisovatel: Magdaléna Zouharová

Nástěnkář: Denisa Horáková, Klára Olejníčková

Upomínkář: Stanislav Stojka

Technické zázemí: Filip Kratochvíl, Patrik Plšek, Laura Smejkalová

Koordinátor pro africké dítě: Kryštof Jízdný, Tereza Stejskalová

www. stránky: Petra Růžková

Doufám, že jsme předsedu a místopředsedu zvolili správně a všechny ostatní funkce byly přiděleny tak, aby parlament celý rok bez problémů fungoval.

Magdaléna Zouharová, 8. B

Dne 27. září 2017 uspořádala paní učitelka Čumová jako každoročně pro žáky sedmých ročníků exkurzi do muzea v Mikulčicích. Vydali jsme se za poznáním tehdejšího života na Velké Moravě.

Program v muzeu začal tím, že nás seznámili s hlaholicí. Povídali jsme si o ní a dozvěděli se plno zajímavostí. Také jsme si toto písmo prakticky vyzkoušeli. Psali jsme na voskové tabulky, na které se psalo železným rydlem. Byl to kus železa, který se podobal hřebíku s plochým zakončením. Rydlo bylo asi 6 cm dlouhé.

Potom jsme navštívili vyhlídkovou věž, ze které byly hezky vidět pozůstatky základů kostelů. Našlo se jich tam dvanáct. Program pokračoval v expozici, kde nám paní průvodkyně povykládala o životě Velkomoravanů. Prohlíželi jsme si model Mikulčic z 9. století. Také jsme si ukázali tehdejší oděv dětí a dospělých. V odkrytých hrobech jsme viděli kostry lidí, šperky a jiné předměty denní potřeby. Po stranách muzea jsme obdivovali modely kostelíků a baziliky.

Součástí programu bylo seznámení se s prací archeologa, který nám ukázal nástroje, s nimiž pracuje. Také jsme si mohli sami vyzkoušet něco vykopat. Objevíme například kachli, sklo, kosti, cihly... Dále nám pan archeolog vysvětlil, jak se mlela mouka a jak se šilo, ukázal nám výrobky z kostí. Mohli jsme si různé činnosti také vyzkoušet.

Ke konci nás čekala hra Velkomoravanů

– Špalíková“ (Dreveník). Ve hře šlo o to, že jsme museli špalíkem shodit protivníkovy vojáčky a nakonec i generála. Tato hra nás pobavila. Také jsme si vyzkoušeli lukostřelbu.

Díky exkurzi máme zase o něco víc ve svých hlavičkách. Výlet se nám líbil a počasí nám přálo. Děkujeme paní učitelce Čumové za nádherně strávený den.

Anna Sedláčková, 7. B

Adaptační kurzy

Adaptační den žáků z 6. A

Náš adaptáček se konal 18. září 2017. Nejprve jsme byli v oboře, kde pro nás byly nachystané různé úkoly, které jsme museli společně splnit, abychom zachránili naši třídu. Museli jsme si vzájemně pomáhat.

Odpoledne jsme jeli do lanového centra, kde jsme se zase museli spoléhat jeden na druhého. Procvičili jsme si lezení na malých překážkách, které byly asi půl metru nad zemí. Následovně nám vysvětlili jištění a my s chutí mohli vylézt až na ty nejvyšší překážky. Byl to super den!
Jana Setnicková, 6. A

Adaptáček 6. B

Dne 15. září jsme se sešli v hudebně a hráli jsme s třídní paní učitelkou Galbovou, paní učitelkou

Máslovou a paní psychologkou seznamovací hry. Po svačině jsme šli ven a hráli jsme hry, které bychom společně mohli nazvat "Zachraň třídu 6. B". A protože se nám vše podařilo, zůstala třída 6. B v naší škole. Pak jsme šli na oběd.

V jednu hodinu jsme se sešli před školou, sedli jsme do autobusu a jeli jsme do Lanového centra Proud v Brně. Moc se nám tam líbilo. Lezli jsme po překážkách a překonávali se. Paní učitelky s paní psychologkou nám radily a povzbuzovaly nás. Vrátili jsme se ke škole kolem osmnácté hodiny. Den jsme si užili a už se dobře známe.

Sára Chmelová, 6. B

Adaptační kurzy - pokračování

HEJ, HEJ, HEJ, 6. C JE NEJ!

Tento pokřik nás provázel naším adaptačním dnem, který se uskutečnil v pondělí 11. září. Začali jsme ho ráno ve třídě, kde jsme se představovali a seznamovali. Poté jsme šli ven do obory a hráli jsme hry a plnili různé úkoly. Asi nejvíce mě bavil úkol s vodními příšerami a se šátky. Při jedné hře nám dlouho

trvalo, než jsme zjistili, že mezi sebou nesoutěžíme, ale musíme si pomáhat.

Ve 13.00 hodin jsme jeli do lanového centra. Po příjezdu do Brna jsme měli chvíli čas a zahráli jsme si ještě hru "Mrazíka". V lanovém centru jsme šli nejprve na nízké překážky a pak na trenažér, tam jsme se učili vzájemně jistit. A následovaly vysoké překážky. Bylo to moc fajn, ale za chvíli nám začalo pršet. Šli jsme se schovat pod přístřešek, zahráli si hru, vyfotili se, a až přestalo, pospíchali jsme znovu lézt. Nejvíce se nám

asi líbilo lezení. Některým se líbily hry ve škole, ale mně osobně se líbilo vše. Všichni jsme si to užili a vzájemně se poznali při různých situacích.

Petra Šínová, 6. C

Překonávali jsme sami sebe!

Adaptační kurzy 6. tříd proběhly ve dnech 11., 13. a 18. 9. v pořadí 6. C, 6. B, 6. A. Žáci měli při hrách příležitost se navzájem blíže poznat mezi sebou i s novou třídní učitelkou nebo asistentkou. Začala se formovat jejich nová třída. Jediné, čeho lituji, je deštivé počasí, ale jsem ráda, že si jím nenechali pokazit náladu. Pokud bych to měla vyjádřit ze svého pohledu, v 6. C jsou živí vytrvalí nezmaři do každé nepohody. 6. B je fajn třída, ve které si děti umějí navzájem pomáhat. A 6. A je třída akční, rychle se domluví a překoná sama sebe nejen v lanovém centru. Těším se, že se s těmito třídami budeme potkávat i nadále v třídnických hodinách.

Školní psychologka

Tonda Obal na cestách

To je název akce, která proběhla v úterý 19. září v naší škole. Byla to přednáška a následně beseda o ekologii a třídění odpadu. Nevím, jak v jiných skupinách, ale když se paní lektorka na úvod zeptala, kdo z nás třídí odpad, přihlásilo se nás jen několik, což ji zřejmě moc nepotěšilo. Během programu jsme se měli rozhodnout, co patří do jakých popelnic. Povídala nám o úděsné práci na dotřídňovací lince, o spalovnách odpadu a strašném nepořádku na skládkách. Vysvětlila nám, že se z některých už nepotřebných věcí dají znovu vyrobit věci, které byste nečekali. Potom jsme se dozvěděli, z čeho se vyrábí polyester, z něhož následně oděvy. Všichni ve třídě se začali dívat na cedulky na oblečení, jestli náhodou nenosí na sobě PET-láhev. Na závěr paní lektorka rozdala kartičky, na kterých byly uvedeny odpadky, se kterými se tak často nesetkáváme, a my diskutovali o tom, kam s nimi. Z téhle přednášky jsme odcházeli určitě chytřejší, a kdyby se někdo zeptal, jestli budeme třídít odpad, určitě by bylo více kladných odpovědí. Jen diskuze vážla, nebyla jaksi snaha se do ní zapojovat.

Kateřina Trojanová a Petra Růžková, 8. A

PRVNÍ TŘÍDA
KAŠIČKA

Péče devátáků o žáky z 1. B

Prostřednictvím tohoto článku nahlédneme do života našich prvňáčků ve škole. Začneme hezky od začátku.

Na otázku „*JAKÝ BYL VÁŠ PRVNÍ DEN VE ŠKOLE?*“ byly samé pozitivní reakce. Děti mi prozradily, že se seznamovaly se svými novými kamarády a paní učitelkou. Ve škole je přivítal pan ředitel a přišli za nimi zástupci z obce. Také se naučily básničku „Ráno, ráno, raníčko ...“. Vzpomněla jsem si, že jsem se ji jako prvňáček taky učila.

Druhý den jsme my, žáci 9. B, začali fungovat jako patroni a provedli jsme naše nové kamarády školou. Rádi chodíme za prvňáčky o přestávce, ale máme málo času, a tak to občas nestihneme. Paní učitelka Stloukalová mně prozradila, že se na nás často ptají a chtějí by, abychom s nimi trávili víc času. Ocenila naši pomoc při obědě, kdy prvňáčkům pomáháme dostat tácy s jídlem ke stolu. S naší činností je prozatím paní učitelka spokojena. Rádi bychom pro děti po domluvě s naší třídní připravili i další akce.

A co jsem se od dětí dál dozvěděla? Oblíbily si matematiku, vyrábění, kreslení, ale nejvíc se chtějí naučit číst. Umí už napsat všechny samohlásky a i některé souhlásky. Děti mně potvrdily, že mají mnoho kamarádů a moc hodnou paní učitelku. Nakonec jsem se jich zeptala na to, co v současné době trápí devátáky, čím by chtěly být v dospělosti. Překvapilo mě, jak lehká otázka to pro ně byla. Odpovědi následovaly okamžitě a byly velmi různorodé. Zaslýchla jsem: „Policajt, hasič, farmář, automechanik, myslivec, stavař, kadeřnice, zpěvačka, dokonce i řidička autobusu. Holčičky z 1. B mně také řekly, že by rády jezdily na koních. Mě však nejvíc zaujal chlapec, který chce v budoucnu vynalézt stroj času. Přejí malým prvňáčkům, aby se jim jejich tužby jednou splnily a stejně snadno si vybírali v deváté třídě střední školy. Ať se vám na naší škole líbí!

Tereza Novotná, 9. B

Brzy ráno 10.10. jsem se vydal ke škole. Dorazil jsem na horní zastávku, kde jsme měli sraz v sedm hodin, a čekal jsem na ostatní. Po chvíli jsem je viděl přicházet od školy. Bylo nás celkem čtrnáct (tj. tři týmy) a p. uč. Horbas, jen Šimon chyběl. Čekali jsme tam v zimě na autobus, který měl přijet už v sedm nula pět a který přijel zhruba v půl osmé. Vystoupili jsme v Kunštátě. Tam jsme přesedli na minibus a vystoupili jsme v Letovicích. Do školy to bylo zhruba sto metrů. Škola byla překvapivě velká a za pomoci jednoho učitele jsme došli do tělocvičny, která byla téměř prázdná, protože ostatní týmy měly teprve dorazit. P. uč. Horbas se vřele přivítal se skupinkou loňských devátáků. Posadili jsme se na židle a já přestal vnímat okolí, protože jsem si četl. Po chvíli jsem si uvědomil, že tělocvična už je plná a nějaká paní učitelka vyvolává jednotlivé týmy a rozřazuje je ke kapitánům. Náš pětičlenný tým se za doprovodu našeho kapitána odebral na jedno volné stanoviště (nějaké volné najít nebylo vůbec snadné).

Zde následuje krátký popis různých stanovišť:

- 1) Internet – Hodili jsme šipkou na terč a podle čísla dostali otázku, na kterou jsme s pomocí PC odpovídali.
 - 2) Přímý řez - Kolmo jsme uřízli špalíček dřeva.
 - 3) Krabička – Co nejpresněji jsme sbili dřevěnou krabičku.
 - 4) Štafeta – Každý z nás zatloukl hřebík a zašrouboval šroubek. Tato disciplína byla na čas.
 - 5) Sudoku – Vyluštili jsme klasické sudoku.
 - 6) Věž – Z kostek jsme postavili co nejvyšší věž.
 - 7) Nástroje – Určovali jsme různé typy nástrojů.
 - 8) Dřevo – Přiřazovali jsme názvy stromů k odpovídajícím dřevům.
 - 9) Listy – Háдали jsme, na kterých stromech rostou různé listy.
 - 10) Dům – Navrhovali jsme kancelář pro tři zaměstnance.
 - 11) Křesla – Seřadili jsme modely křesel podle stáří.
 - 12) Pyramida – Skládali jsme hlavolam ve tvaru pyramidy.
 - 13) Ježek – Rozluštili jsme ježka v kleci.
 - 14) Vajíčko – Z různých geometrických tvarů jsme měli složit profil vejce.
 - 15) Vrtulník – Na čas jsme ze speciálních plátků dřeva sestavili malý model vrtulníku.
 - 16) Puzzle - Z rozstříhaných papírů jsme skládali obrázek stromu.
 - 17) Trojnožka - Dostali jsme balíček špejlí a do čtyř minut jsme pomocí izolepy sestavili trojnožku na zavěšení dřevěné kostky.
 - 18) Barvy - K popisům barev jsme přiřadili jednotlivé barvy.
 - 19) Hustota - Z naměřených údajů jsme vypočítali hustotu dřevěných kvádrů.
- Vyzkoušeli jsme si mnoho zajímavých aktivit a získali nové zkušenosti. Akce se nám líbila a příští rok se rádi znovu zúčastníme (mám na mysli nás - osmáky).

Jiří Kotolan, 8. C

Náš pan asistent

Jsem novým redaktorem školního časopisu Plátek. Jmenuji se Adam Fleischlinger, chodím do 4. A. V novém školním roce se v naší třídě objevil nový pan asistent. Jmenuje se Michal Koutný. Bydlí v Černovicích. Je dobře, že tady je, protože je velmi vzdělaný a chytrý. A jak jsem na to přišel? Když jsme byli se spolužáky na procházce a prošli jsme okolo rostliny, pan asistent nám řekl, jak se jmenuje, jestli je léčivá nebo jedovatá a jaké má na lidský organismus účinky. Jednou z rostlin byl rulík zlomocný. Teď už si jej nespleteme např. s borůvkami. Ve třídě pomáhá naší paní učitelce, dohlíží na naše chování nejen ve třídě, ale i na chodbě. Pomáhá taky nám, žákům, hlavně v matematice a v českém jazyce. Pokud si nevíme rady s úkolem, poskytne nám menší nápovědu a hned si víme rady. A hned nám to jde jako po másle. Jestli se chcete dozvědět nějaké informace z jeho soukromí, čtěte dál. Ochotně mně odpovídal na spoustu otázek.

Dejte si na něj pozor! Netrhat!

1. Chodil jste rád do školy?

Do školy jsem moc rád nechodil, a ze všeho nejvíc jsem neměl rád domácí úkoly.

2. Jaké jste měl oblíbené předměty?

Dějepis a přírodopis.

3. Vzpomínáte si na nějakou lumpárnu?

Žádné velké lumpárny jsem nedělal, akorát jsem zapomínal domácí úkoly a ztrácel pomůcky.

4. Jaké byly Vaše známky?

Na základní škole jsem měl jedničky a vždy vyznamenání, na střední škole už to bylo horší.

5. Jak jste vycházel s učitelkami?

Na většinu učitelů dodnes vzpomínám rád, ale byli i takoví, které jsem neměl moc v lásce.

6. Zajímal jste se někdy o vědu nebo počítačové technologie?

V mládí ne, až teď a pouze okrajově.

7. Jakou školu jste vystudoval?

Střední lesnickou školu v Hranicích na Moravě, Masarykovu univerzitu Brno (speciální pedagogiku - Bc.)

8. Co děláte ve volném čase?

Ve volném čase se věnuji myslivosti a výcviku loveckých psů.

9. Jaké je Vaše nejoblíbenější místo v České republice?

Tasovice, okres Blansko.

10. Věnujete se nějakému sportu?

Sportu jsem se nikdy nevěnoval.

11. Máte nějakého domácího mazlíčka?

Ano, mám psa.

12. Kolik Vám je let?

Je mi 45 let.

Děkuji Vám za čas, který jste mně věnoval, a přeji Vám, ať se Vám v naší třídě s námi líbí.

Adam Fleischlinger, 4. A

V úvodníku jste si mohli přečíst o tom, že kromě prvňáčků máme na škole i několik nových žáků ve vyšších ročnících. Rády vám někoho představíme. Vybraly jsme si dívku a položily jsme jí pár otázek:

Jak ses na naši školu dostala? Kam jsi chodila dřív?

Tento rok jsem se přestěhovala z Blanska do Býkovic. Asi po čtyřech letech jsem se vrátila na lysickou školu, která je, podle mého názoru, mnohem lepší než škola v Blansku.

Kolik máš roků? Jaké jsi znamení?

Narodila jsem se v roce 2004. Jsem ve znamení Beran.

O škole

Jak se ti líbí na naší škole?

Na škole se mně líbí moc, podle mě jsou zde lepší žáci než na mojí staré škole. Lidé jsou na mě milí a vždy mi pomůžou, zatímco v Blansku to bylo jiné.

Jak hodnotíš třídu, ve které teď jsi?

Třídu mám mnohem radši než tu starou, jsou v ní lepší lidé, se kterými je sranda.

Jaký byl tvůj první dojem, když jsi uviděla žáky a učitele naší školy?

Ze žáků jsem měla dojem, že nebudou povahově zlí, namyšlení a podobně. Učitelé jsou lepší než na staré škole, ale na svoji paní učitelku němčiny ráda vzpomínám.

Co se ti u nás nejvíce líbí?

Nejvíce se mi na škole líbí to, že máme hodiny, ve kterých se vaří, protože to jsme neměli. Tak se mi líbí, že zde máme modernější tabule.

Který předmět máš nejraději?

Můj nejoblíbenější předmět je tělocvik, protože je to jediný předmět, ve kterém nesedíme v lavici.

Kdybys mohla, co bys ve škole změnila?

Na škole bych nic neměnila, líbí se mně taková, jaká je.

Našla sis už nějaké kamarády?

Jelikož jsem na lysickou školu chodila před čtyřmi roky, znala jsem hodně lidí z dřívějška, ale našla jsem i nové kamarády.

Co říkáš na kluky ve škole?

Kluci z mé třídy jsou fajn, ale v Blansku to bylo jiné.

Záliby

Co většinou děláš ve volném čase?

Ve volném čase chodím do tancování, ráda jezdím na koních a také trávím čas s kamarády. V zimě lyžuji. Asi před dvěma lety jsem se věnovala aerobiku, který mě nebavil. Mám tři domácí mazlíčky: pejska jménem Casper, kočičku jménem Čika, které máme doma v Býkovicích, a pak mám ještě pejska jménem Argo, který je u táty v Drnovicích.

Prozrad' nám něco o svém tancování.

Mezi moje nejoblíbenější tance patří latinskoamerické a ostatní standardní tance. Tréninky společenských sportovních tanců mám 2x týdně v Brně.

Jakou hudbu posloucháš?

Moderní.

Jakou máš oblíbenou knížku? A co film?

Moje oblíbené filmy jsou Rychle a zběsile, 21 Jump street a Ostwind. Moje oblíbené knížky jsou od spisovatelky Kieri Cassové např. Siréna a Selekce.

Poznáte ji? Pokud víte, o koho se jedná, napište na papír její jméno a příjmení, uveďte svoje jméno a třídu a odevzdejte nám v den vydání Plátku. Pořídily jsme pro vás odměnu.

Zuzana Magerová a Veronika Šauerová, 8. C

Už je to nějaký ten měsíc, co jsme zasedli zpátky do lavic. Pro některé to byla velká změna režimu a někteří si hned navykli, jiným to trvalo o něco déle. Rozloučit se s prázdninami nebývá lehké. Zajímalo mě, jak si spolužáci užívali, a proto jsem se vypravila na školní chodbu zjistit odpovědi na následující otázky: Jak hodnotíš prázdniny? Co jsi nejčastěji dělal? Byly prázdniny krátké nebo dlouhé?

super	spánek	krátké
32%	45%	33%

Zjistila jsem i, kdo byl nejdál.

z kluků	z holek
RUSKO	ŘECKO

Jak spolužáci hodnotí tábory:

super, nejlepší	nebyl jsem
55%	35%

Jestli jsi jeden z těch 33%, co si myslí, že byly prázdniny krátké, nezoufej, vždyť začínají podzimní prázdniny.

Denisa Horáková, 7. C

Na prázdniny
vzpomínali
také mí spolužáci.
Některým se
práce moc povedly,
a tak jsem vám
je vyfotila.

Vojta Zouhar, 5. A

Vladimír Tůma, 5. A

Foto: Terka Stejskalová, 5. A

Co s tím, když mě provokují kluci?

Ahoj všichni,

je tady opět škola a s ní i takové ty „školní problémy“ v podobě posměšků, špatných známek nebo třeba problémů se spolužáky nebo dospělými. Myslím si, že se někdy alespoň trochu trápí každý. Také já občas řeším něco, co mě štve, a proto bych vám chtěla pomoci nějakým doporučením, jak se problému zbavit. Jsem přesvědčena o tom, že se na nás hrnou obdobné nepříjemnosti. Prostřednictvím Plátku vám budu odpovídat na vaše otázky, které se mohou týkat čehokoliv. Otázky mi můžete v zalepené obálce (opatřené heslem Saxana) vhodit pod dveře kabinetu pí uč. Máslové, která mi dopis předá, a já vám v Plátku na něj odpovím. Budu se snažit reagovat na veškeré vaše dopisy, i když to vždy nebude lehké. Pokud se na všechny nedostane v nejbližším čísle, odpovím vám v následujícím. Tato rubrika je čistě anonymní, a tak ani já nebudu používat své pravé jméno a pro vás budu v Plátku vystupovat jako Saxana, hodná čarodějka z toho známého filmu.

Nezapomeň napsat heslo Saxana

Nechtěla bych, abyste si mysleli, že ve škole nezažijeme nic příjemného. Když se vám stane, že vás potká něco skvělého nebo se k něčemu takovému nachomýtnete, také mi o tom napište. Vím, že nás mnohdy potěší milé chování spolužáků. Takže už dost „okecávání“ a vrhneme se na řešení prvního problému.

„Milá Saxano, kluci se mi posmívají, berou mně věci z lavice, no prostě mě otravují. Já se rozčilím a honím se s nimi po třídě nebo po chodbě. Dostanu vynadané od učitelů. Co s tím mám dělat?“

Tvoje XY“

Milá XY,

tyhle projevy od kluků jsou docela časté a setká se s nimi určitě většina dívek. Setkala jsem se s nimi i já a snažila se je nějak vyřešit. Kromě mě i většina dospělých (např. babička nebo kdokoli z rodiny) Ti určitě řeknou, že kluci Ti takovýmto neobratným způsobem dokazují, že se jim líbíš. Já Ti mohu poradit pouze to, aby sis udělala jasno, do jaké míry Ti jejich chování vadí. Řekni jim třeba, že se Ti nelíbí, jak se do tebe pořád naváží a nedají Ti pokoj. Pokud to zabere, tak si myslím, že se nejednalo o šikanu nebo něco takového. Pokud to ale nezabere a pokud Ti chování kluků bude nepříjemné, myslím si, že bys to měla řešit s třídním učitelem nebo doma s rodiči. Nejčastěji se popsané chování objevuje mezi žáky šestého a sedmého ročníku. Vydrž, třeba v osmičce Tě otrava pozve na zmrzku.

Tvoje Saxana

Slovo odborníka: „Souhlasím se Saxanou a ještě přidávám pár otázek. Čeho tím asi kluci chtějí dosáhnout? A podaří se jim to? Pokud se naštevš, honíš se po třídě a ještě dostaneš vynadáno, tak asi ano. Nebo pokud vidíš, že jsi smutný/á kvůli jejich poznámce. Zamyslela bych se nad tím, jak ovládnout vztek nebo se tomu dokonce zasmát, řešit vše v klidu, aby se jim to nepovedlo. Dokážeš se ozvat sám/sama? Případně kdo další Ti v tom může pomoci (kámoš/ka je okřikne atd.).“

Děkujeme za názor naší školní psycholožce.

Knížka nejen na prázdniny

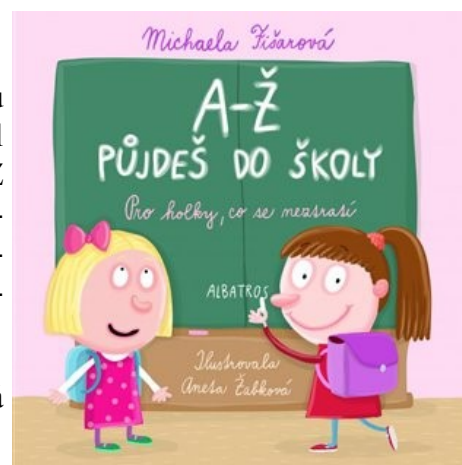
O prázdninách jsem četla knihu s názvem Zlodějka knih. Autorem je mladý australský spisovatel Markus Zusak. Byla vydána v roce 2005. Kniha má 528 stran, což vás možná odrazuje od přečtení. Ale věřte mně, že se čte, jak se říká, jedním dechem. Zařadila bych ji do žánru válečných románů. Nenalezneme v ní žádné ilustrace. Kniha je plná pocitů a dokáže i rozbrečet. Je tam i hodně textu k zamyšlení. Autor úžasně popisuje smrt a hrůzy druhé světové války. Originálním způsobem přiblíží čtenáři holocaust. Zároveň je v ní však spousta lásky a smíchu. Doporučila bych ji klukům i holčám od dvanácti let. V roce 2013 byl natočen stejnojmenný film. Pokud si chcete knížku přečíst, můžete si ji půjčit ve školní knihovně. Přeji všem hodně zábavy.

Katka Příbylová, 9. A

Beseda pro 1. stupeň

V úterý 10. října jsme se zúčastnili besedy s paní spisovatelkou Michaelou Fišarovou. Představila nám čtyři knihy, které napsala. Přijel s ní moderátor Mirek Reil, odehrál nám příběh WC z knihy „A-Ž PŮJDEŠ DO ŠKOLY“. Tím nám připomenul správné chování na školních záchodcích. Oba hosté měli výrazný zajímavý hlas a jejich vyprávění nás zaujalo. Na konci besedy jsme si mohli autorčiny knihy zakoupit a nechat si je podepsat.

Za třídu 5. A přepsaly Terka Stejskalová a Nela Bartošová

Co ve škole frčí?

Ráno přišel jeden nejmenovaný žák do třídy s jednou rozbitou přezůvkou v ruce. Zrovna jsme měli suplovanou hodinu. Čekali jsme, co bude následovat. Ze zadních lavic se ozvalo skřípání izolepy. Paní učitelka se vyklonila do uličky a nevěřila svým očím... Dotyčný žák si tu roztrženou botu opravoval izolepou. Kdyby ji jen slepil, nebylo by to nic zvláštního, ale on si izolepou podrážku přilepil k ponožce /viz foto/. I přes volnou hodinu a hodinu tělocviku mu takto opravená přezůvka vydržela. Potkali jsme ho s ní dokonce i následující den. Buďte kreativní a nebojte se experimentovat!

Spousta lidí využívá jako přezůvky tzv. crocsy. Vyrábějí se v různých barvách, jsou snadno cenově dostupné. Na chodbách si můžete povšimnout, že někteří (zejména holky) mají na levé noze crocsu jiné barvy než na pravé. Velmi módní jsou crocsy dvoubarevné.

A co oblečení? Chcete být trendy? Určitě jste si všimli, že spousta holek má v oblíbené rifle v různých barvách s prostříženými dírami. Vyrábějí se i podšité látkou. Proč se o tom zmiňují? Blíží se zima. Dámy, dejte si pozor, ať si nenachladíte kolínka!

Míša Homolková, 9. B

Dne 26. září 2017 proběhlo ve Žďárně na Boskovicku okresní kolo přespolního běhu. Každoročně se tento závod pořádá v oboře u naší školy. Letos tomu bylo jinak, protože v oboře probíhá prořezávání starých stromů. Sraz vybraných žáků byl v 7 hodin a 45 minut u tělocvičny. Autobus měl odjít v 7 hod. a 50 min. od školy. I když autobus přijel o něco později, vše jsme nakonec stihli.

Byli jsme rozděleni do čtyř kategorií. My, mladší žákyně, jsme startovaly v 9 hodin. Umístily jsme se na osmém místě. Když jsme doběhly, dostaly jsme horký čaj. Potom běžely starší žákyně a ty skončily na 4. místě. Mladší žáci vybojovali skvělé 2. místo. Hned po nich běželi starší žáci a ti byli šestí. V každé kategorii soutěžilo asi 15 týmů.

Po chvilce odpočinku následovalo vyhlášení výsledků. Myslím, že jsme se jako škola nemuseli za výsledek stydět.

Pak už byl jen odjezd domů a zasloužený odpočinek.

Veronika Španělová, 8.C

Byl jsem vybrán mezi nejlepší

Nejmladší žáci na 2. místě. Zleva: Dalibor Doležal, Aleš Knor, Tomáš Houdek, Jakub Tesař, Honza Tobiáš. Šestým členem družstva /není na fotce zachycen/ byl František Holík (doběhl pátý, což byl nejlepší výkon našich závodníků).

běžce jako náhradník. Do soutěže bych zasáhl v případě onemocnění našeho závodníka jak z mladší, tak i ze starší kategorie. Stejně na tom byla i Terka Jonášová. Nejprve jsme si šli projít trať, abychom věděli, kudy běžet. Nezdála se mně tolik náročná jako v lysické oboře. V 11 hodin jsme měli přijít na řadu my, mladší žáci, ale protože jsme měli ještě čas, krátili jsme si ho díváním se na závodníky z jiných kategorií. Nervozita stále více stoupala. Chtěli jsme to mít už za sebou. Přišla naše chvíle. Výstřel! A je to tady. Běžím, abych byl co nejlepší. Daří se mi předběhnout několik závodníků. Dobíhám do cíle a jsem se svým výsledkem spokojený, i když můj čas, jako čas náhradníka, nebude zahrnut do soutěže. Snad se příští rok zúčastním soutěže jako oficiální závodník. Počkáme na vyhlášení výsledků a společně zase odjždíme na zpět. Dostal jsem pochvalu za vzorné reprezentování školy.

František Juračka, 8. C

Foto: mladší žákyně

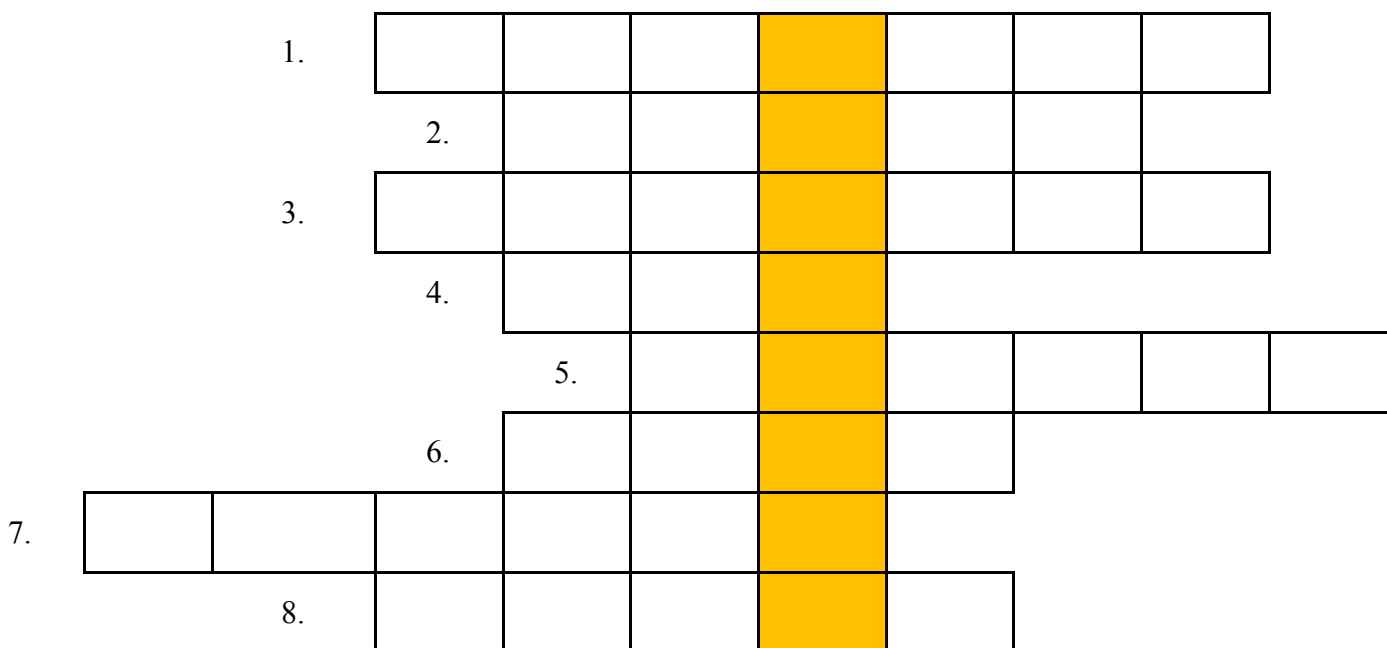
Za 8. C jeli reprezentovat naši školu: František Holík, František Juračka, Veronika Španělová a já. Jakmile jsme dorazili do Žďárné, kde se běh konal, rychle jsme se šli všichni převléct a rozcvičit, abychom byli na závod připraveni. První běžely mladší dívky, potom starší. Z naší školy za mladší dívky byla nejlepší Veronika Španělová na 27. místě a za starší dívky Magdaléna Zouharová na 9. místě. Když doběhli sportovci ze všech kategorií, pořadatelé vyhodnotili výsledky a vyhlásili je. Po skončení celé akce, mohli všichni závodníci odjet. Ze svých výsledků jsme měli radost. Cesta netrvala moc dlouho, dobře jsme se zabavili. Když jsme přijeli do Lysic, všichni jsme se rozloučili a šli domů.

Klára Olejníčková, 8. C

Milí čtenáři,

po prázdninách je tu nový školní rok a s ním i nové číslo Plátku. Jako již tradičně naleznete na poslední straně křížovku o super ceny. Poslední dobou se do luštění zapojuje stále víc žáků. Vím, že někteří z vás čtou Plátek poprvé, proto připomenu pravidla křížovkářské soutěže. Kdo správně vyluští křížovku a odevzdá znění tajenky na papírku do 3. listopadu, postupuje do slosování. Nezapomeňte uvést své jméno a třídu. Ale komu to odevzdat? No přece mně! Chodím do třídy 9. B a jmenuji se Míša Homolková. Kdyby někdo náhodou nevěděl, kdo jsem, stačí se zeptat starších kamarádů.

Doplňující otázka k tajence: Koho se týká? Přece nás devátáků.

1. Podle čeho se jmenuje oblíbený podzimní průvod? V současné době si lidé zvykli pouštět ... štěstí nebo přání.
2. Cíl podzimní exkurze žáků 9. ročníků.
3. Plody jírovce maďalu, které dozrávají na podzim.
4. Napiš zkratku státu, který vznikl 28. října 1918.
5. Co znamená německy Herbst a anglicky autumn?
6. Co je jack-o'-lantern?
7. Jaká barva v přírodě na podzim mizí?
8. Co hraje na podzim všemi barvami?

Závěrem bych chtěla všem popřát hodně štěstí při losování a užijte si podzimní prázdniny.

Míša Homolková, 9. B

**Užijte si
volna!**

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 25. října 2017 nákladem 60 kusů.

Korektorka: Martina Štěpánková, grafická úprava: Maxim Ryashko. Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.